

СЛІДИ МОГО ЖИТТЯ

Пройшло життя на чужині,
Що стала близькою мені,
Мабуть і вік тут доживу,
Та тягне інколи туди,
Де час дитинство розгубив,
Неначе скошену траву.

Не раз я цю траву возив,
Траплялось, возячи, трусив
Дорогою аж до воріт,
І сіном пахло все село...
Кудись все з часом утекло,
Лишивши ледь помітний слід.

Тепер стою і тут і там,
І звично скрізь моїм ногам,
Корінням тут давно проріс,
Та й в Дорогінці пагінці
Ще, випускаючи кінці,
До сонця тягнуться, як ліс.

Тепер в Щасливому мій слід □
Був батьком, вчителем, вже й дід,
Топчу і далі навпростець.
Свій вік стараюся прожити □
Лишать сліди, а не слідить,

Щоб не стирались нанівець.

Багато учнів вже було,
Учив чи не усе село,
Когось вже ледве впізнаю,
Та хочу, щоб мої сліди
Змогли комусь допомогти
Проторить стежечку свою.

Дата написання вірша: 2021-01-09